

Alperes: az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO) (képviselő: L. Rampini meghatalmazott)

A másik fél az EUIPO fellebbezési tanácsa előtti eljárásban, beavatkozó fél a Törvényszék előtti eljárásban: Etike' International Srl (Baronissi, Olaszország) (représentant: V. Fiorillo, ügyvéd)

Az ügy tárgya

Az EUIPO ötödik fellebbezési tanácsának az Etike' International és a DMC közötti felszólalási eljárással kapcsolatban 2015. november 5-én hozott határozata (R 1764/2013-5. sz. ügy) ellen benyújtott kereset.

Az ítélet rendelkező része

- 1) A Törvényszék a keresetet elutasítja.
- 2) A Törvényszék a DMC Srl-t kötelezi a költségek viselésére.

(¹) HL C 90., 2016.3.7.

2016. december 8-án benyújtott kereset – Spliethoff's Bevrachtingskantor kontra INEA

(T-871/16. sz. ügy)

(2017/C 104/68)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: Spliethoff's Bevrachtingskantor BV (Amsterdam, Hollandia) (képviselő: Y. de Vries ügyvéd)

Alperes: Innovációs és Hálózati Projektek Végrehajtó Ügynökség (INEA)

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- semmisítse meg az alperesnek az Európai Hálózatfinanszírozási Eszköz keretében a 2014-ben elfogadott többéves munkaprogram alapján tett pályázati felhívásra a felperes által benyújtott ajánlat elutasításáról szóló 2015. július 17-i határozatát;
- kötelezze az alperest, hogy a Törvényszék keresetben hivatkozott ítéletének meghozatalától számított három hónapon belül az ítélet figyelembevételével hozzon új határozatot a felperes ajánlatáról;
- az alperest kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresete alátámasztása érdekében a felperes két jogalapra hivatkozik.

1. Az első, a felperes ajánlatának nyilvánvalóan hibás értékelésére alapított jogalap

- A felperes azzal kapcsolatos indokokat terjeszt elő, amelyek miatt véleménye szerint az alperes hiányosan értékelte a felperes ajánlatát a relevancia, a hatás és a minőség odaítélési szempontjai tekintetében.

2. A második, az egyenlő bánásmód elvének megsértésére alapított jogalap

- A felperes azzal kapcsolatos indokokat ad elő, amelyek miatt véleménye szerint az alperes nem megfelelően tett különbséget a felperes kibocsátáscsökkentési technológiákkal kapcsolatos ajánlata és a többi ajánlattevő finanszírozásra kiválasztott hasonló ajánlatai között.

2017. január 16-án benyújtott kereset – Portugália kontra Bizottság

(T-22/17. sz. ügy)

(2017/C 104/69)

Az eljárás nyelve: portugál

Felek

Felperes: Portugál Köztársaság (képviselők: L. Inez Fernandes, M. Fiueiredo, P. Estêvão és J. Saraiva de Almeida meghatalmazottak)

Alperes: Európai Bizottság

Kérélmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- semmisítse meg az Európai Mezőgazdasági Garanciaalap (EMGA) és az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alap (EMVA) terhére a tagállamok által kifizetett egyes kiadásoknak az európai uniós finanszírozásból való kizárásáról szóló, 2016. november 15-i (EU) 2016/2018 bizottsági végrehajtási határozatot (HL 2016 L 312., 26. o.) abban a részében, amelyben az kizár a finanszírozásból a „Vidékfejlesztés, EMVA-beruházások – magánkezdvezményezették” intézkedés tekintetében Portugália által bejelentett költségekre vonatkozó 1 990 810,30 euró összeget a 2010., 2011., 2012. 2013. és 2014. számviteli év vonatkozásában.
- az Európai Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresete alátámasztása érdekében a felperes két jogalapra hivatkozik.

1. Az első, a közös agrárpolitika finanszírozásáról szóló, 2005. június 21-i 1290/2005/EK tanácsi rendelet (HL 2005 L 209., 1. o.) 31. cikke (4) bekezdése c) pontjának megsértésére alapított jogalap
2. A második, az indokolási kötelezettség megsértésére alapított jogalap. E jogalap három érvelést tartalmaz.
 - Az első érvelés keretében a felperes azt állítja, hogy a Bizottság nem közölte annak bizonyítékát, hogy komoly és észszerű kétségek állnak fenn.
 - a második érvelés keretében a felperes azt állítja, hogy az ügyre nem alkalmazhatók az 1997. december 27-i VI/5330/97-PT dokumentumban előírt iránymutatások
 - a harmadik érvelés keretében a felperes arra hivatkozik, hogy a Bizottság nem foglalta be a felrótt tényeket az 1997. december 27-i VI/5330/97-PT dokumentumban az 5 %-os pénzügyi átalánykorrekcióra irányuló követelményekbe.